

Súd: Krajský súd Trnava
Spisová značka: 23CoP/28/2016
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2614210395
Dátum vydania rozhodnutia: 25. 07. 2016
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Iveta Jankovičová
ECLI: ECLI:SK:KSTT:2016:2614210395.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Trnave v senáte zloženom z predsedníčky senátu: JUDr. Iveta Jankovičová a sudcov: JUDr. Daša Kontríková a JUDr. Ľubica Bundzelová, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: K. D., nar. XX.X.XXXX, bytom u matky, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úrad práce, sociálnych vecí a rodiny Senica, dieťa rodičov: C. D., nar. X.X.XXXX, trvalý pobyt O. XXX, toho času bytom O. XXX, zastúpená advokátkou JUDr. Máriou Trylčovou, so sídlom advokátskej kancelárie J. Kráľa 738/12, Senica a D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvalý pobyt E. XXX, Y. L. L., Česká republika, toho času bytom Y. XXX/XX, C., o návrhu matky na úpravu výkonu rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu, na odvolanie otca proti rozsudku Okresného súdu Senica, č. k. 5P/65/2014 - 216 zo dňa 3. novembra 2015, takto

rozhodol:

- I. Rozsudok súdu prvej inštancie sa potvrdzuje.
- II. Žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov odvolacieho konania.

odôvodnenie:

1. Súd prvej inštancie odvolaním napadnutým rozsudkom zveril maloletého K. do osobnej starostlivosti matky, ktorá bude maloleté dieťa zastupovať a spravovať jeho majetok a otcovi určil povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 100 eur mesačne, s účinnosťou od 1.11.2013, splatnou k rukám matky vždy do 15. dňa toho ktorého mesiaca, vopred. Určil, že nedoplatok otca na zročnom výživnom na maloletého K. za čas od 1.11.2013 do 31.10.2015 v sume 2.400 eur povoľuje otcovi splácať v 60 eur mesačných splátkach, splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti rozsudku. Súd upravil styk otca s maloletým K. na každú párnú nedeľu v roku v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. za prítomnosti matky s tým, že matka je povinná dieťa na styk s otcom pripraviť a stretnutie dieťaťa s otcom riadne umožniť. O trovách rozhodol tak, že žiaden z účastníkov nemá právo na náhradu trov konania. Vo svojom odôvodnení rozhodnutie po právnej stránke odôvodnil aplikáciou ustanovení § 36 ods. 1, § 24 ods. 4, § 65 ods. 1, § 62 ods. 1-5, § 75 ods. 1, veta prvá, § 76 ods. 1, § 77 ods. 1 a skutkovo tým, že pri rozhodovaní o výške vyživovacej povinnosti otca voči maloletému K. vzal súd v úvahu nielen vek maloletého a príjmy jeho rodičov, ale i skutočnosť, že nie je možné opomenúť ani osobnú starostlivosť matky o maloleté dieťa. Súd určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 100 eur mesačne, s účinnosťou od 1.11.2013, odkedy rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Takto určená výška výživného zodpovedá príjmovým možnostiam a schopnostiam obidvoch rodičov, keďže matka má príjem 500 eur až 600 eur mesačne a otec má podľa jeho vyjadrenia príjem vo výške cca 350 eur mesačne. Súd dospel k záveru, že súčasné príjmové pomery otca odôvodňujú, aby sa výživným vo výške 100 eur mesačne podieľal na výžive svojho maloletého dieťaťa, s prihliadnutím na skutočnosť, že nikomu neprispieva na úhradu nákladov na bývanie a stravu a v podstate sa vo svojom produktívnom veku nechával živiť svojimi rodičmi, ktorí sú dôchodcovia a v súčasnej dobe zase svojou

terajšou priateľkou. Súd vzal v úvahu i tú skutočnosť, že otec sa ľahkovážne postavil k svojej zákonnej povinnosti prispievať na výživu svojho maloletého dieťaťa, na základe svojho vlastného a dobrovoľného rozhodnutia je nezamestnaný, hoci má podľa jeho vyjadrenia príjem len 350 eur mesačne. Matka svoj návrh nepodala skôr z toho dôvodu, že nevedela kde sa otec maloletého zdržiava. Súd upravil výkon rodičovských práv a povinností rodičov voči maloletému od 1.11.2013 ako matka žiadala z toho dôvodu, že túto skutočnosť považoval za hodnú osobitného zreteľa, pretože nielen matke sa nedarilo zistiť adresu, na ktorej sa otec zdržiava, ale nedarilo sa to ani súdu po začatí tohto konania. Súd upravil styk otca s maloletým K., rešpektujúc právo maloletého dieťaťa na zachovanie jeho vzťahu k obidvom rodičom a právo na pravidelný, rovnocenný a rovnoprávny osobný styk s obidvomi rodičmi. Otec má záujem sa podieľať na výchove maloletého K., avšak je zrejmé, že vzťah otca s dieťaťom nie na takej úrovni, že by sa mohol s maloletým stretávať bez prítomnosti matky. V tomto veku je dieťa veľmi citovo naviazané na svoju matku, preto by nebolo vhodné, aby mal otec dieťa pri sebe bez prítomnosti matky. Súd z toho dôvodu upravil styk otca s maloletým K. za prítomnosti matky, a to na každú párnú nedeľu v roku v čase od 10.00 hod. do 12.00 hod. Určením vyživovacej povinnosti otca voči maloletému K. so spätnou účinnosťou od 1.11.2013 vznikol mu nedoplatok na zročnom výživnom na maloletého K. za čas od 1.11.2013 do 31.10.2015 v sume 2.400 eur. Otec mal zaplatiť výživné za 24 mesiacov po 100 eur mesačne, avšak nezaplatil žiadne výživné, a preto je nedoplatok na výživnom v sume 2.400 eur (24 mesiacov x 100 eur = 2.400 eur), ktorý súd povolil otcovi splácať v splátkach po 60 eur mesačne, splatných spolu s bežným výživným, k rukám matky, do zaplatenia, pod následkom straty výhody splátok, počnúc dňom právoplatnosti tohto rozsudku. Súd rozhodol o trovách konania podľa § 146 ods. 1, písm. a) O.s.p. a žiadnemu z účastníkov nepriznal právo na náhradu trov konania, vzhľadom k tomu, že konanie sa mohlo začať i bez návrhu.

2. Odvolanie proti rozsudku podal otec, pretože má za to, že vec nebola správne posúdená, nebolo správne a dostatočne vykonané dokazovanie, a práva a povinnosti rodičov sú nevyvážené. Súd sa nezaoberal viacerými rozpormi v tvrdení navrhovateľky a odporcovi nedal priestor, aby mohol vysvetliť svoju situáciu a opísať skutočnosti podstatné pre rozhodovanie súdu, nepreveril žiadnym spôsobom tvrdenie matky a považoval ho za vierohodné, nezobral do úvahy majetkové pomery odporcu, ktoré boli niekoľkokrát prešetrované OS v Českej Lípe pri určení výživného na prvé dieťa odporcu a vedeného pod č. k. OP 142/96, kde bolo určené výživné na prvé dieťa odporcu vo veku 17 rokov 1.500 CZK, čo je približne 55 eur. Rovnako nezobral súd do úvahy majetkový prospech, ktorý získala navrhovateľka odstahovaním sa zo spoločnej domácnosti. Pri stanovení splatnosti výživného späťne, a to až do 1.11.2013 súd absolútne nezohľadnil situáciu, za ktorej došlo k ukončeniu spoločnej domácnosti, pričom to bola práve matka, ktorá odišla bez predchádzajúceho upozornenia zo spoločnej domácnosti. Pri odchode zobrala maloletého syna vo veku 3 rokov, všetky peniaze v hotovosti, kreditné karty, zmenky, dokumenty aj cennosti. Preto žila zo spoločných finančných prostriedkov a podľa podaného daňového priznania za rok 2014 jej milenca K. T., ktorý mal mesačný príjem okolo 40 eur a tento ešte musela vlastne živiť. Podľa výpisu z OR SR vložila základný vklad do spoločnosti K. Q., s.r.o., IČO: 45631972 k 23.5.2014. Pri určení styku otca a maloletého súd určil návštevy otca raz za 2 týždne v trvaní 2 hodín za prítomnosti matky. Samotný výrok súdu je v rozpore so Zákonom o rodine, predovšetkým § 28 a § 30, kedy súd znemožňuje odporcovi podieľať sa na výchove. Pri návšteve odporcu syna v materskej škole bránila navrhovateľka v návšteve otca, pričom táto prebiehala v areáli škôlky za prítomnosti pedagógov. Rovnako navrhovateľka uviedla, že odporca bez jej vedomia navštívil syna v materskej škole, s čím ona nesúhlasí. Už samo toto tvrdenie navrhovateľky je dôkazom, že úmyselne bránila odporcovi v styku s deťmi. Naopak odporca preukázal, že sa intenzívne zaujímal o deti, a to jediným možným spôsobom, cez sociálnu sieť Facebook, kde s dcérou navrhovateľky komunikoval a vymenili si viac ako 700 správ. Súd absolútne neprihliadol k pomerom v rodine v časoch, kedy navrhovateľka a odporca žili v jednej domácnosti. V tom čase sa práve odporca staral o rodinu finančne, zaistoval športové aj kultúrne vyžitie detí a robil aj väčšinu domácich prác. Väčšinu návštev maloletých detí u lekára absolvoval práve odporca. Dcéru navrhovateľky odporca odprevádzal každý deň do škôlky, následne do základnej školy a následne aj na osemročné gymnázium a to až do 14 rokov. Práve navrhovateľka nežila usporiadaným životom. Navrhovateľka požaduje 200 eur mesačne na 4 a pol ročné dieťa, ktoré sa stravuje v materskej škole a nenavštevuje žiadne mimoškolské aktivity, pričom na 16 ročnú dcéru navštevujúcu gymnázium a vykonávajúcu mimoškolské aktivity súd určil výživné nepomerne nižšie vo výške 85 eur, pričom otec dieťaťa, prvý manžel navrhovateľky dosahuje príjmu okolo 1.000 eur. Súd nevyriešil rozpory v tvrdení navrhovateľky, že maloletý K. je ťažko chorý a uvádza v jednom odseku svojho vyjadrenia, že je postihnutý. Všetky lekárske správy poukazujú na normálny zdravotný stav syna, iba odporúčajú sledovanie. Navrhovateľka uvádza vo svojom vyjadrení, že maloletý

má psychické problémy, a že navštevuje ordináciu psychiatra, problémy syna datuje ku koncu roka 2014, kedy už takmer rok nežije s odporcom v spoločnej domácnosti. Pri rozhodovaní bral súd zreteľ aj na fakt, že odporca bol istý čas nezamestnaný a nebol ani registrovaný na úrade práce. Odporca sa vinou navrhovateľky ocitol z minúty na minútu bez akéhokoľvek majetku, doslova na ulici. Odporca nemohol riadne nikde pracovať, lebo nemal ani možnosť sa pravidelne zdržiavať na jednom mieste. Za takých okolností nie je možné trvalo a pravidelne vykonávať akúkoľvek zárobkovú činnosť. Navrhovateľka bola zodpovedná za hospodárenie spoločných firiem a vykonanie úmyselne kroky k tomu, aby žiadna firma nemohla vykonávať svoju podnikateľskú činnosť a znemožnila tak odporcovi finančný prospech. Žiadal nadriadený krajský súd o preskúmanie rozhodnutia okresného súdu, odstránenie nedostatkov a zabezpečenie rovnomerného postavenia navrhovateľa aj odporcu pred súdom, o objektívne zváženie všetkých informácií a úpravu styku so synom tak, aby mohol prebiehať nerušene nie len s otcom, ale aj s ostatnými rodinnými príslušníkmi, najmä so starými rodičmi, ktorí sa mu vždy starostlivo, s citom a s láskou od narodenia venovali.

3. Vyjadrenie k odvolaniu otca podala matka prostredníctvom svojej právnej zástupkyne. Matka v žiadnom prípade „odsťahovaním sa zo spoločnej domácnosti“ nezískala žiaden majetkový prospech. Pred uzatvorením manželstva vlastnila byt na adrese S. I. XXXX/XX, XXX XX D. - D., v ktorom ako rodina spoločne počas manželstva bývali a bol predaný na dobrovoľnej dražbe pre dlhy. Po októbri 2013 matka zistila, že ich spoločné podnikanie (firmy S Q., s.r.o., a X. V. O., s.r.o.) je taktiež zaťažené dlhmi, stále sa jej ozývali ďalší veritelia. Majetok, ktorý ako tvrdí otec, mal po rozchode matke zostať a tento by mala doteraz užívať, neexistuje. Okolnosti rozchodu rodičov maloletého nie sú pre konanie o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému podstatné. K určení výživného od dátumu 1.11.2013 uvádza, že existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného spätne od podania návrhu. Otec žiadne výživné od 1.11.2013 na maloletého K. neplatil. Otec sa zdržiava na neznámom mieste a matka o ňom nemala žiadne informácie. Otec zatajoval adresu svojho pobytu aj pred súdom (poukázala na konania vedené Okresným súdom Senica pod sp. zn. 5P/83/2013 a sp. zn. 7P/82/2013 /duplicitné konania vo veci návrhu na rozvod/). Otec nikdy súdu priamo neuviedol, ani nepreukázal výšku svojho príjmu. Avšak je zrejme z vyjadrení otca na pojednávaniach dňa 4.10.2015 a 11.3.2015 a zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom zo dňa 5.10.2015, že jeho majetková a sociálna situácia otca je dobrá. Otec si mohol dovoliť platiť dvojizbový byt v G., mesačne v sume 12.000,- Kč. Taktiež bývanie v L., kde mesačné náklady na domácnosť predstavujú 200 eur. Pokiaľ priateľka otca študuje v Nitre, môže sa jednať aj o jeho výdavky, nevidí žiaden dôvod, prečo by sa priateľka otca mala podieľať na platení nájmu v G.. Otec po celý čas od novembra 2013 pracoval (či už v ČR alebo v SR), resp. podnikal spoločne s terajšou partnerkou (podnikateľské oprávnenie vydané na meno I. C. Y.). Neuznáva argument otca, že nemohol byť zaregistrovaný na Úrade práce v ČR, lebo by tam musel pravidelne cestovať a musel by na to vynaložiť finančné prostriedky - otec mal nájomný byt v G., jeho rodičia mu mohli poskytnúť bývanie v ČR, takže ak by nepracoval, mohol a mal sa v ČR zaregistrovať (čo neurobil). Maloletý K. má značné zdravotné problémy, ktoré presahujú rámec bežných zdravotných problémov u dieťaťa jeho veku. Súdu zdravotný stav maloletého K. a náklady spojené s ním preukázala predložením lekárskeho správ. MUDr. M. T., MUDr. X. B., MUDr. C. O., MUDr. R. M. a MUDr. I. I.. Výdavky na zdravotnú starostlivosť odôvodňujú vyššie výživné, ako je určená suma 100 eur mesačne. Matka sa nikdy o maloletom nevyjadřila, že je „postihnutý“ ako to uvádza otec, no faktom je, že pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. E. C. pre hyperkynetický syndróm s nábehom na ADHD (porucha pozornosti s hyperaktivitou). S týmto sú spojené zvýšené nároky na výchovu maloletého, potrebuje jednotné vedenie, citlivý prístup a najmä nesmie byť zaťažovaný vzťahovými problémami rodičov. K úprave styku za jej prítomnosti vo vyjadrení uviedla, že Maloletý K. zle znáša separáciu od matky, čo v súvislosti s požiadavkami na jeho výchovu a faktom, že otca nepozná, odôvodňuje prítomnosť matky pri styku. Otec maloletého K. vôbec nenavštevuje a od októbra 2013 neprejavil o maloletého K. záujem.

4. Krajský súd v Trnave ako súd odvolací (§ 34 Civilného sporového poriadku - ďalej len CSP), po zistení, že odvolanie bolo podané včas (§ 362 ods. 1 CSP), oprávneným subjektom - účastníkom, v ktorého neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 359 CSP), proti rozhodnutiu súdu prvej inštancie, proti ktorému zákon odvolanie pripúšťa (§ 355 ods. 1 CSP), po skonštatovaní, že podané odvolanie má zákonné náležitosti (§ 127 a § 363 CSP) a že odvolateľ použil zákonom prípustné odvolacie dôvody (§ 62 ods. 1 Civilného mimosporového poriadku - ďalej len CMP), preskúmal napadnuté rozhodnutie bez viazanosti rozsahom (§ 65 CMP) a dôvodmi odvolania (§ 66 CMP), s prihliadnutím na prípadné vady konania iba ak by mali za následok nesprávne rozhodnutie vo veci, ktoré ale nezistil (§ 67 CMP), bez

potreby zopakovania alebo doplnenia dokazovania (§ 68 CMP), postupom bez nariadenia odvolacieho pojednávania (§ 385 ods. 1 CSP a contrario), keď miesto a čas verejného vyhlásenia rozsudku bolo oznámené na verejnej tabuli a na webovej stránke súdu minimálne 5 dní pred jeho vyhlásením (§ 219 ods. 3 CSP a dospel k záveru, že rozsudok súdu prvej inštancie je vecne správny).

5. Keďže súd prvej inštancie v dostatočnom rozsahu vykonal dokazovanie potrebné na zistenie skutočného stavu veci pre posúdenie danej úpravy výkonu práv a povinností rodičov k mal. deťom, výsledky tohto dokazovania jednotlivo i vo vzájomných súvislostiach dôkladne a správne vyhodnotil, pričom dospel k správnym skutkovým zisteniam a zároveň vec i správne právne posúdil a odvolací súd sa stotožňuje i s odôvodnením napadnutého rozhodnutia, s poukazom na ust. § 387 ods. 2 CSP konštatuje správnosť jeho dôvodov a odkazuje na (výstižné správne presvedčivé) odôvodnenie písomného vyhotovenia preskúmaného rozsudku. Odvolací súd nenachádza dôvod, pre ktorý by sa mal od skutkových alebo právnych záverov súdu prvej inštancie odchýliť a nemôže preto dať za pravdu odvolateľovi. Na zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia dopĺňa iba nasledovné:

6. Podľa § 36 ods. 1 Zákona č. 36/2005 Z.z. o rodine (ďalej len „Zákon o rodine“), rodičia maloletého dieťaťa, ktorí spolu nežijú, môžu sa kedykoľvek dohodnúť o úprave výkonu ich rodičovských práv a povinností. Ak sa nedohodnú, súd môže aj bez návrhu upraviť výkon ich rodičovských práv a povinností, najmä určí, ktorému z rodičov zverí maloleté dieťa do osobnej starostlivosti. Ustanovenia § 24, § 25 a 26 sa použijú primerane.

7. Podľa § 65 ods. 1 Zákona o rodine, ak rodičia maloletého dieťaťa spolu nežijú, súd upravi rozsah ich vyživovacej povinnosti alebo schváli ich dohodu o výške výživného.

8. Podľa § 62 ods. 1 Zákona o rodine, plnenie vyživovacej povinnosti rodičov k deťom je ich zákonná povinnosť, ktorá trvá do času, kým deti nie sú schopné samé sa živiť.

9. Podľa § 62 ods. 2 Zákona o rodine, obaja rodičia prispievajú na výživu svojich detí podľa svojich schopností, možností a majetkových pomerov. Dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni rodičov.

10. Podľa § 62 ods. 4 Zákona o rodine, pri určení rozsahu vyživovacej povinnosti súd prihliada na to, ktorý z rodičov a v akej miere sa o dieťa osobne stará. Ak rodičia žijú spolu, prihliadne súd aj na starostlivosť rodičov o domácnosť.

11. Podľa § 62 ods. 5 Zákona o rodine, výživné má prednosť pred inými výdavkami rodičov. Pri skúmaní schopností, možností a majetkových pomerov povinného rodiča súd neberie do úvahy výdavky povinného rodiča, ktoré nie je nevyhnutné vynaložiť.

12. Podľa § 75 ods. 1, veta prvá Zákona o rodine, pri určení výživného prihliadne súd na odôvodnené potreby oprávneného, ako aj na schopnosti, možnosti a majetkové pomery povinného.

13. Každý z rodičov je povinný vyživovať svoje dieťa, vyživovacia povinnosť má ale niekoľko foriem. Môže byť plnená osobnou starostlivosťou alebo tiež starostlivosťou o domácnosť, poskytovaním vecných plnení a treťou formou plnenia vyživovacej povinnosti je platenie výživného ako peňažného príspevku na uhrádzovanie potrieb dieťaťa. Rodič, ktorý sa osobne o dieťa stará, plní vyživovaciu povinnosť prevažne poskytovaním vecných plnení a osobnou starostlivosťou. Rodič, ktorý sa o dieťa nestará, prispieva na jeho výživu výživným, ktoré súd určí. Pre určenie výšky vyživovacej povinnosti je určujúca životná úroveň každého z rodičov, pretože platí prvoradá premisa, že dieťa má právo podieľať sa na životnej úrovni každého svojho rodiča. Miera životnej úrovne je objektívne zistiteľná rôznymi dôkazmi, môže ju preukazovať, napr. výška mesačných nákladov rodiča, a to v súhrne aj jednotlivé položky, smerodajnou môže byť tak výška položiek, ktoré nie sú pre život nevyhnutné a ktoré signalizujú prebytok finančných prostriedkov, napr. ako sú účty na mobilný telefón, na internet, dovolenky, na pohonné hmoty atď. Podstatnou zásadou pri určovaní výšky výživného na strane povinného je miera jeho schopnosti, možnosti a majetkových pomerov. Za schopnosti každého rodiča treba považovať jeho reálny zárobok, ktorý dosahuje v čase vyhlásenia rozhodnutia a tento však treba pri posudzovaní ďalej modifikovať možnosťami rodiča, ktoré rozširujú reálne dosahovaný zárobok subjektívnymi vlastnosťami podmienené možnosťami, a to je fyzická zdatnosť, vzdelanie, zdravotný stav, pracovné ponuky, časový priestor, prax, skúsenosť v odbore atď. Možnosť rodiča ovplyvňujú aj objektívne okolnosti ako je dopyt

na trhu, hodnotenie rovnakej pozície atď. Pre posúdenie možností a schopností povinného rodiča teda nie sú rozhodujúce jeho skutočné zárobkové pomery, ale jeho reálne zárobkové prípadne aj majetkové možnosti dané okrem iného jeho fyzickým stavom, nadaním, množstvom získaných vedomostí a pracovných skúseností a pod.

14. Súdom prvej inštancie bolo preukázané, že maloletý K. je dieťa narodené z manželstva matky C. D. a otca D. D., od októbra 2013 nežijú v spoločnej domácnosti a v súčasnej dobe prebieha konanie o rozvod ich manželstva. Od októbra 2013 starostlivosť o maloletého zabezpečuje matka. Maloletý má bežné zdravotné problémy primerané jeho veku a širokému okruhu detí a z toho dôvodu pravidelne navštevuje odborné ambulancie nefrologickú, imunologicko-alergologickú a kožnú. Predloženými lekáorskými správami matkou bolo preukázané, že okrem častých návštev pediatrickej ambulancie MUDr. M. T. a užívania liekov na časté respiračné ochorenia a vitamínov, navštevuje pravidelne imuno-alergologickú ambulanciu MUDr. X. B., kožnú ambulanciu MUDr. C. O., kardiologickú ambulanciu MUDr. R. M., urologickú ambulanciu MUDr. I. I.. Matka netvrdila, že je maloletý „postihnutý“ ako to uvádza otec, no je pravda, že pravidelne navštevuje psychiatrickú ambulanciu MUDr. E. C. pre hyperkynetický syndróm s nábehom na ADHD (porucha pozornosti s hyperaktivitou). V tej súvislosti poukázala na zvýšené nároky na výchovu maloletého, vyžadovanie jednotného vedenia, citlivý prístup a tiež nemožnosť zaťažovaný vzťahovými problémami rodičov. Maloletý K. navštevuje materskú školu v D., náklady na školné a stravu hradí v sume 38 eur mesačne a za dopravu maloletého do škôlky a k lekárovi vynaloží cca 45 eur mesačne. Maloletý je hyperaktívny, matka mu nakupuje psychomotorické hračky cca za sumu 35 eur mesačne. Za oblečenie a obuv pre maloletého zaplatí cca 40 eur mesačne. Pri rozhodnutí zobral súd prvej inštancie do úvahy to, že kolízny opatrovník odporučil zveriť maloletého K. do osobnej starostlivosti matky, otcovi určiť povinnosť prispievať na výživu maloletého sumou 100 eur mesačne odo dňa podania návrhu a upraviť styk otca s maloletým za prítomnosti matky.

15. Súd určil otcovi povinnosť prispievať na výživu maloletého K. sumou 100 eur mesačne, s účinnosťou od 1.11.2013, odkedy rodičia maloletého nežijú v spoločnej domácnosti. Matka má okrem maloletého K. vyživovaciu povinnosť ešte voči maloletej E. D., nar. X.X.XXXX, ktorej otcom je G. Y.. Otec na maloleťu E. prispieva na základe rozsudku Okresného súdu Senica č.k. 7C/66/04-25 zo dňa 8.12.2004, ktorým bola maloleťá E. zverená do osobnej starostlivosti matke a otcovi bola určená povinnosť prispievať na výživu maloletej sumou 82,98 eur (2.500,00 Sk) mesačne. Matka je v súčasnej dobe na predĺženej rodičovskej dovolenke s maloletým K., avšak rodičovský príspevok už nepoberá, pretože zdravotný stav maloletého to nevyžaduje. Je konateľkou a spoločníčkou spoločnosti K. Q., s.r.o. C. a z tejto činnosti má príjmy 500 eur až 600 eur mesačne. So svojimi maloletými deťmi žije u priateľa K. T., ktorý má dve vyživovacie povinnosti voči dcére T. T., narodennej v roku XXXX a D. T., narodenému v roku XXXX, deti má v striedavej starostlivosti s ich matkou po jednom týždni. Priateľ matky mal za obdobie roku 2014 priemerný mesačný príjem v sume 432,90 eur. Okrem toho má ešte príjem zo spoločnosti K. Q., s.r.o. C., v ktorej je tiež spoločníkom a konateľom, a to vo výške 500 eur až 600 eur mesačne. Otec mal. K. nikdy neuviedol a ani nepreukázal výšku svojho príjmu. Z vyjadrení otca na pojednávaniach dňa 4.10.2015 a 11.3.2015 a zo správy Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny v Novom Meste nad Váhom zo dňa 5.10.2015 je však zrejme dobrá majetková a sociálna situácia. Mohol si dovoliť platiť dvojizbový byt v G. 12.000,- Kč/mesiac aj bývanie v L., kde náklady na domácnosť boli 200 eur/mesačne. Po odchode zo spoločnej domácnosti ho živilí rodičia, ktorí sú dôchodcovia a žijú v Českej republike. V súčasnej dobe býva u svojej priateľky I. C. v C., ktorej na stravu a ubytovanie neprispieva, pretože to od neho nežiada. Priateľka otca študuje v Nitre, preto sa logicky nemá čo podieľať na platení nájmu v G.. Otec po celý čas od novembra 2013 reálne pracoval, resp. podnikal spoločne s terajšou partnerkou, keď je podnikateľské oprávnenie vydané na meno I. C. Y.. Určenie výživného 100 eur odôvodňujú možnosti rodičov: - matka má príjem 500 eur až 600 eur mesačne a otec má podľa jeho vyjadrenia príjem vo výške cca 350 eur mesačne. Otec žiadne výživné od 1.11.2013 na maloletého K. neplatil. Otec sa zdržiaval na neznámom mieste, teda existujú dôvody hodné osobitného zreteľa pre určenie výživného späť od podania návrhu.

16. Úprava styku za prítomnosti matky je odôvodnená faktom, že otca nepozná, otec ho nenavštevuje a od októbra 2013 neprejavil o maloletého K. záujem a K. tak zle znáša separáciu od matky, je zvyknutý na jej stálu prítomnosť. Za takejto súčasnej situácie aj vzhľadom na jeho zdravotný stav (pre hyperkynetický syndróm s nábehom na ADHD (porucha pozornosti s hyperaktivitou; vyžadovanie jednotného vedenia, citlivý prístup a tiež nemožnosť zaťažovaný vzťahovými problémami rodičov) je odôvodnená prítomnosť matky pri styku. Po čase si určite vytvorí otec so synom taký vzťah, že prítomnosť matky nebude nutná a otec si osvojí potrebné zručnosti a spôsoby pri vedení a starostlivosti o maloletého vzhľadom

na jeho zdravotné problémy. Odvolací súd preto vecne správny rozsudok súdu prvej inštancie potvrdil s poukazom na ust. § 387 CSP.

17. O trovách odvolacieho konania bolo rozhodnuté podľa ust. § 52 CMP.

18. Tento rozsudok bol prijatý v odvolacom senáte počtom hlasov 3:0.

Poučenie:

P o u č e n i e : Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie je prípustné proti každému rozhodnutiu odvolacieho súdu vo veci samej alebo ktorým sa konanie končí, ak

- a) sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov,
- b) ten, kto v konaní vystupoval ako strana, nemal procesnú subjektivitu,
- c) strana nemala spôsobilosť samostatne konať pred súdom v plnom rozsahu a nekonal za ňu zákonný zástupca alebo procesný opatrovník,
- d) v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie,
- e) rozhodoval vylúčený sudca alebo nesprávne obsadený súd, alebo
- f) súd nesprávnym procesným postupom znemožnil strane, aby uskutočňovala jej patriace procesné práva v takej miere, že došlo k porušeniu práva na spravodlivý proces (§ 420 CSP).

Dovolanie je podľa § 421 CSP prípustné proti rozhodnutiu odvolacieho súdu, ktorým sa potvrdilo alebo zmenilo rozhodnutie súdu prvej inštancie, ak rozhodnutie odvolacieho súdu záviselo od vyriešenia právnej otázky,

- a) pri ktorej riešení sa odvolací súd odklonil od ustálenej rozhodovacej praxe dovolacieho súdu,
- b) ktorá v rozhodovacej praxi dovolacieho súdu ešte nebola vyriešená alebo
- c) je dovolacím súdom rozhodovaná rozdielne (§ 421 ods. 1 CSP).

Dovolanie v prípadoch uvedených v odseku 1 nie je prípustné, ak odvolací súd rozhodol o odvolaní proti uzneseniu podľa § 357 písm. a) až n) (§ 421 ods. 2 CSP).

Dovolanie podľa § 421 ods. 1 nie je prípustné, ak

- a) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení neprevyšuje desaťnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- b) napadnutý výrok odvolacieho súdu o peňažnom plnení v sporoch s ochranou slabšej strany neprevyšuje dvojnásobok minimálnej mzdy; na príslušenstvo sa neprihliada,
- c) je predmetom dovolacieho konania len príslušenstvom pohľadávky a výška príslušenstva v čase začatia dovolacieho konania neprevyšuje sumu podľa písmen a) a b) (§ 422 ods. 1 CSP).

Na určenie výšky minimálnej mzdy v prípadoch uvedených v odseku 1 je rozhodujúci deň podania žaloby na súde prvej inštancie (§ 422 ods. 2 CSP).

Dovolanie len proti dôvodom rozhodnutia nie je prípustné (§ 423 CSP).

Dovolanie môže podať strana, v ktorej neprospech bolo rozhodnutie vydané (§ 424 CSP).

Dovolanie môže podať intervenient, ak spolu so stranou, na ktorej vystupoval, tvoril nerozlučné spoločenstvo podľa § 77 (§ 425 CSP).

Prokurátor môže podať dovolanie, ak sa konanie začalo jeho žalobou alebo ak do konania vstúpil (§ 426 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote dvoch mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii. Ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP).

Dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1).

Povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

- a) dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b) dovolateľom právnická osoba a jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

c) dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).

Rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda, môže dovolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 430 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 420 možno odôvodniť iba tým, že v konaní došlo k vade uvedenej v tomto ustanovení (§ 431 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie, v čom spočíva táto vada (§ 431 ods. 2 CSP).

Dovolanie prípustné podľa § 421 možno odôvodniť iba tým, že rozhodnutie spočíva v nesprávnom právnom posúdení veci (§ 432 ods. 1 CSP).

Dovolací dôvod sa vymedzí tak, že dovolateľ uvedie právne posúdenie veci, ktoré pokladá za nesprávne, a uvedie, v čom spočíva nesprávnosť tohto právneho posúdenia (§ 432 ods. 2 CSP).

Dovolací dôvod nemožno vymedziť tak, že dovolateľ poukáže na svoje podania pred súdom prevej inštancie alebo pred odvolacím súdom (§ 433 CSP).

Dovolacie dôvody možno meniť a dopĺňať len do uplynutia lehoty na podanie dovolania (§ 434 CSP).

V dovolaní nemožno uplatňovať nové prostriedky procesného útoku a prostriedky procesnej obrany okrem skutočností a dôkazov na preukázanie prípustnosti a včasnosti podaného dovolania (§ 435 CSP).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti a o zmene a doplnení ďalších zákonov v znení neskorších zmien a doplnení).

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľný exekučný titul (ktorým bol upravený styk s maloletým), môže oprávnený podať návrh na nariadenie výkonu rozhodnutia miestne príslušnému súdu prvej inštancie.